

АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

Виходить
з 1962 р.
№ 16-17
(1327-1328)
Грудень
2007 рік

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

З НОВИМ РОКОМ І РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Молода еліта

РОЗВИТОК ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ І ПІДХОДУ

У листопаді в університеті пройшла наукова конференція молодих вчених, аспірантів і студентів КНУБА. Участь у наукових конференціях – це величезний час, розвиток наукової думки, творчий пошук і конкретні результати. Виступи на них необхідні для аспірантам, на яких чекає захист дисертацій, і молодим вченим, робота яких впливає на якість та ефективність підготовки майбутніх фахівців у сферах університету. Приємно відзначити й активність молодих науковців, які старанно випробовують себе, впроваджуючи свої думки в статтях та матеріалах для наукових збірників.

Nota bene

ЧИМ БУВ ДЛЯ ВАС 2007 РІК І ЧОГО ЧЕКАЄТЕ У НОВОМУ РОЦІ?

Фото В. Буряка

Новорічно-різдвяні свята – добрий час для того, щоб зупинити на якусь мить круговіть буднів, скинути з плечей втому й замислитися. Цьому сприяє і сама природа: білий і чистий сніг, дзвінкий морозець, мереживо вічного Чумацького шляху, магія Святої вечері і неповторна українська коляда. Сповнивши багаті глибоким змістом і духовною красою християнські обряди, ми стаємо відкритими для світла, добрих справ і любові. Як би ви відповіли на питання, поставлене газетою у заголовку?

Дарина Якименко,
студентка II курсу КНУБА:

“Знайшла багато друзів”

Рік, що минає, для мене особливий тим, що вдалося знайти дуже багато друзів. Звичайно, що й посприло цьому й те, що стала студенткою, вже вчуся на 2-му курсі. І тепер я відчула: студентська молодь дуже схожа, має спільні мрії, спільні інтереси і мені серед друзів дуже цікаво. Влітку з однокласниками ми багато подорожували, де познайомилися з цікавими людьми.

Від Нового року для нас усіх чекаю продовження отримувати знання у закладі, який обрали самі – КНУБА. А для себе – лише добра, нових вражень, гарних подій. І, звичайно, що розширити коло своїх друзів.

Світлана Козюпа,
студентка I курсу КНУБА:

“Очікую на нові можливості і враження”

Рік, що минає, був для мене дуже важливим – я стала студенткою омріяного навчального закладу – КНУБА. Тут я змо-

жу стати не просто освіченою людиною, а й гарним інженером – будівельником і в будь-якій ситуації зможу дати собі раду. В універсі я вже знайшла добрих друзів.

Від Нового року очікую добрих можливостей для навчання, нових вражень, гарних подій.

Роман Бондаренко,
студент IV курсу університету:

“Відчув себе спеціалістом”

2007 рік став для мене роком, коли я відчуваю, що більш-менш навчився своєму майбутньому фахові. Це сталося, коли я влаштувався на роботу в будівельну фірму – там поставилися до мене з повагою, кажучи, що КНУБА – гарна вузька фахівців. І кращої подяки для мене важко було знайти.

Я дуже очікую святкування Нового року, тому що з друзями поїду в Карпати у Славське на кілька днів. Оскільки Новий рік – свято зимове, то його потрібно і зустрічати, як належить – на лижах і з замерзлим носом.

Опитувала **Наталія Яценко**,
студентка газети

ПЛЕКАЙМО МИЛОСЕРДЯ

За 5 років навчання у нашому університеті і спілкування з нами, викладачами і співробітниками, наші студенти мають достатню інтелектуальну та глибоку розуміння цього слова. Саме ім, випускникам університету, належить скласти майбутню еліту українського суспільства. Здаті кров за життя врятування життя незнайомій людині – вияв милосердя. А милосердя разом із благочинністю є невід'ємною складовою інтелектуальної (духовної) людини. Інтелектуальність же – це риса шляхетності. Однозначно, еліта суспільства має бути шляхетною. У нас є на те надія.

26-27 листопада у КНУБА проходили Донорські дні. 53 студенти, 2 викладачі і 1 співробітник стали донорами. Цим самим вони подарували півтора роки життя одній дитині, хворій на гемофілію чи лейкемію, або врятували потерпілих у ДТП, а може зберегли життя породіллі...

Низький уклін Вам, даруючим надію на життя! Вас задуватимуть у молитвах врятовані й інші діти.

Панове куратори і старости академічних груп, як це могло статися, що багато студентів 2-3 курсів зовсім не знають про Донорські дні в нашому університеті? Ви їм не розповідали? А ви самі про них знаєте? А як же шляхетність?

О.М.Сергієнко,
зав. відділу з виховної роботи КНУБА

забезпечити заклади такого типу на 100%. Але одержаний подарунок від Вас особисто буде куди ціннішим, адже він зроблений від душі, шире, від чистого серця і з любов'ю! Пригадайте себе в дитячі роки, коли Вам було 3, 7, 10, 15 років, як жили в дитячих садках за грашки, в школах влаштували шахові турніри, змагання по волейболу, футболу. Покоління мінються, а пристрась до підкорення нових вершин, азарт перемог – цім живе кожен.

Напередодні зимових свят з року в рік дітей і вихователів цих дитбудинків пригноблює відсутність дитячих святкових костюмів. Снігуронька, Зайчик, Сірий Вовк, Стіжничка, Бджілка і Казкова фея...

Тих, хто готовий не сидіти, склавши руки, ми запрошуємо привітно до своїх лав! Ми – це добродійна студентська організація “Благовіст”. Отже, перейдемо безпосередньо до того, чого потребують вихованці цих дитбудинків!

Це ігри: бадмінтон, ракетки для великого настільного тенісу, футбольні, волейбольні, баскетбольні м'ячі, кубики Рубіка, шахи, шашки, конструктори, пазли і т.д.

Машинки, авіамодель, літачки, журнали і книги, пов'язані з авіацією і літаками, макетуванням. У Бердичівському будинку-інтернаті Житомирської області функціонує кружок авіамодельовання, але їх матеріальна база, на жаль, дуже слабка.

Канцтовари: зошити, ручки, кольорові олівці, транспортні, альбоми, фарби, пензляки, пір'ячка, лінійки, циркулі, ножиці, кольоровий папір, клей, калькулятори і ін.

Новорічні костюми, маски, прикраси – краще, щоб вони були сучасного аракса. Всім хочеться крокувати в ногу з часом.

З питаннями й пропозиціями звертатися до архітектурного корпусу КНУБА в аудиторію №129А до студентки 2-го курсу Ганни Іскієрдо. Дуже чекаємо на Вас!

А.Іскієрдо

шити у процесі здійснення різних форм організації навчального з фізики у вищих будівельних навчальних закладах”.

В роботі конференції взяли участь 14 секцій, заслухано 248 доповідей, в тому числі 86 аспірантських, докторантських та здобувачів, 63 студентських, 12 – представників інших навчальних, науково-дослідних та проектних організацій України.

Аналізуючи роботу конференції, слід відзначити, що робота її була спрямована на розвиток творчого мислення і творчого підходу до вирішення теоретичних і практичних завдань майбутньої діяльності, на поглиблення, розширення, систематизацію теоретичних і практичних знань, розвиток навичок самостійної пошукової діяльності, накопичення досвіду дослідницької роботи учасників конференції. Проведення таких конференцій сприятиме створенню умов для розвитку і реалізації творчих здібностей молоді еліти університету, залучатиме її до активної роботи, участі в вирішенні актуальних науково-технічних проблем нашого закладу.

Оргкомітет наукової конференції молодих вчених, аспірантів і студентів прийняв рішення: роботу секцій конференції схвалити, краці доповідей, визначені рішеннями секцій, рекомендувати до опублікування в збірках наукових праць КНУБА, залучити студентів до участі у науково-дослідній діяльності наукових шкіл університету, проведених фундаментальних і прикладних наукових досліджень, виконанні господарських та держбюджетних робіт, більше залучати молодь до участі в науково-технологічній діяльності, зокрема через впровадження університетських грантів для молодих науковців, аспірантів та студентів, які мають досягнення в наукових дослідженнях.

П. Лізаунов, голова оргкомітету конференції

СТАНЬТЕ ПОМІЧНИКАМИ ЧУДОТВОРЦЯ!

На добру справу часу завжди вистачає. Тому й кожний з нас спроможний принести радість кожному. А коли це ще дитинці з сиротинця, то, сподіваємось, мало хто не стане помічником Чудотворця. Так думайте добродійники з студентської організації “Благовіст”. Друкуємо від них лист до всіх нас. Читайте!

“Привіт всім небайдужим! Всім і кожному, кому не байдужий розвиток і відпочинок, навчання і творчість, будні і свята дітей, позбавлених батьківської опіки, які знаходяться в будинках-інтернатах. Подаруйте їм частинку своєї уваги. Йдеться про два інтернати – в Запорізькій і Житомирській областях. Думую, ні для кого не секрет, що наша держава ще не в силах

Ювілеї

ВЧЕНИЙ-МОСТОВУДІВНИК
І ПЕДАГОГ

Зовнішній вигляд української столиці не можна уявити без таких споруджень як мости та мостові переходи, які поєднують разом Дніпровські береги нашого міста. Автором багатьох споруд є Заслужений будівельник України, Почесний транспортний будівельник СРСР Георгій Борисович Фукс. Саме мости споконвіку надавали нашому давньому місту екзотичного вигляду та позбавляли киян від проблем досягнення різних куточків по берегах розкинутого на них міста.

Отже, кандидат технічних наук, професор кафедри міського будівництва КНУБА Георгій Борисович Фукс, наш нинішній ювіляр, вже півстоліття займається конструюванням та проектуванням унікальних мостових споруд в інституті "Київсоздорпроект" і вже близько 20 років передає свої знання молодому поколінню будівельників – студентам нашого університету.

Георгій Борисович Фукс є випускником нашого навчального закладу 1949 року. Сходивка за сходиною протягом літ розкривався талант в його проектно-будівельній діяльності. Але для цього він працював спочатку інженером, старшим інженером проєктів, головним інженером проєктів, головним спеціалістом інституту "Київсоздорпроект". Нині він – головний інженер проєктів цього закладу.

Вся діяльність ювіляра відзначена новаторським підходом до мостобудівництва, успішній реалізації цілого ряду яскравих та цінних проєктів. Вже у 1985 році за проєктом Георгія Борисовича був побудований міст Метро у Києві, в якому були застосовані нові технології спорудження арок зі збірних елементів та "сухими" стилями, з клеюватою герметизацією.

Інженерні рішення і технології, які застосовані на спорудженнях Московського мостового переходу через Дніпро в Києві наблизили рівень нашого мостобудування до рівня розвинутих мостових країн світу. Було закладено основи розрахунку проєктування і виготовлення орторотонних плит, створено канати для вант із паралельних проволочок та їх анкери закріплення, відтворювана технологія спорудження монолітних залізобетонних пілонів.

Міст метро і Московський (Північний) міст відзначені преміями Ради Міністрів СРСР Г.Б.Фукс нагороджений орденом "Знак Пошани".

У 1981 році відкрився рух по Вантовому мосту через ріку Даугаву в центрі Риги, який був запроєктований під керівництвом професора Г.Б.Фукса. Міст мав на той час рекордний у 312 метрів прогін. Об'єкту присуджено Державну премію СРСР.

У 1990 році був відкритий рух по Південному мосту через р.Дніпро в Києві. У яскравих спорудах нового мостового переходу, який поєднаний під авторством і метро, знову впровадив Георгій Борисовичем передові інженерні ідеї і технології. За розробку універсальної технології авторам присуджено Державну Премію СРСР, (отже, Георгій Борисович вдруге став лауреатом Державної премії СРСР), а за проєкт Південного мостового переходу Г.Б.Фуксу присвоєно звання Заслуженого будівельника України.

Студенти нашого університету, майбутні будівельники, з величезною охотою відвідують лекції, які проводить Георгій Борисович Фукс. Вони є дуже цікавими, несуть в собі багато технічних знань і проєктних рішень. До речі, професор Фукс ніколи не користується жодними записками: все передає молодим дохідливо, з голови, розповідаючи його учні, тому й засвоюються такі знання набагато краще.

Сайт 80-літній ювіляр на початку грудня 2007 року зустрів професор Фукс у колі друзів, однодумців, колег і численних учнів, які щиро засвідчили йому свою любов і пошану до відомого вченого, мудрого педагога, людини з відкритим серцем і щедрою душею.

Колеги, друзі, студенти

Фукс Г.Б. і Черненко В.Ф. на будівництві

ПОЦІКАВТЕСЬ:
НОВИНКИ БІБЛІОТЕКИ

Пропонуємо новинки книжкової продукції, що надійшли до бібліотеки університету останнім часом. Серед них підручники та наукові посібники з різних галузей знань, методичні посібники з різних тем учбового матеріалу, книги, присвячені надзвичайно актуальній проблемі виходження України до Європейського освітнього простору відповідно до вимог Болонської декларації:

- **Николаенко С.М.** Освіта в інноваційному поступі суспільства.
- **Болонський процес у фактах і документах** (Сорбонна – Болонья – Саламанка – Прага – Берлін – Берген).
- **Вища освіта в Україні:** Навчальна програма.
- **Вища школа України і болонський процес:** Бібліографічний покажчик.
- **Проблема модернізації освіти України в контексті Болонського процесу.**
- **Плескач В.Л., Затональха Т.Г.** Електронна комерція.
- **Маліновський А.А., Хохулін Б.К.** Основи енергопостачання.
- **Безлюбченко О.С.** та ін. Планування міст і транспорт.
- **Товароведення і експертиза потребителських товарів.**
- **Шепелев А.Ф.** і др. Товароведення і експертиза електротоварів.

Запрошуємо відвідати бібліотеку та познайомитися з новинками. 20 і 21 числа кожного місяця у читальних залах наукової бібліотеки та головного корпусу проводиться перегляд нових надходжень.

Н.Литвинець, зав. відділом

Запитання і відповіді

ЗУСТРІЧАТИ РІК ЩУРА ТРЕБА ВЕСЕЛО, В КОМПАНІЇ НОВИХ ДРУЗІВ

— Який наряд вибрати для зустрічі Нового 2008 року? — запитала у "А+Б" студентка ІІІ курсу КНУБА Тетяна Щегол.

— Основний колір року Щура – жовтий. Віддайте перевагу нарядам теплих відтінків: від рожевого, червоного, бордового, жовтого, морквяного – до цегляно-охристого і коричневого. Актуальна червона або жовта обробка суконь, сідниць. Золоті вовелітри прикраси, прикраси з каменями червоного, жовтого, оранжевого кольві. Якщо ж ви все таки виберете чорну сукню або костюм, то, щоб не виглядати похмуро в новорічну ніч, додайте до нього золотаво-білий або червоно-жовтий кольори. Отже, у дівчат біль-

ше можливостей для "озолочення": манікюр, макіяж, мелірування волосся...

— Як прикрасити будинок на Новий 2008 рік? — отримали ми друге запитання молоді.

— Нарядити ялинку прикрасами жовтого і золотистого кольору. Прикрісьте будинок золотими гірляндами і дощиком.

— Що з напоїв можна запропонувати для зустрічі року Щура? — запитус на молюда пара Тимченків.

— Насамперед червоне шампанське,

"ПЛАНУВАТИ ЖИТТЯ, НАЧЕ ПЕРЕД ТОБОЮ ВІЧНІСТЬ"

8 листопада Олексію Олександровичу Нілову виповнилося 70 років. Скільки було квітів, вітань, посмішок! Поздоровити улюбленого викладача і шановного колегу прийшли і студенти, і представники адміністрації, і, звичайно ж, всі його друзі, яких за більш як 40 років праці в університеті у нього дуже багато.

Олексій Олександрович навчався в нашому університеті й закінчив його у 1960 році. Шість довгих років він намагався знайти своє місце у професії: на будівництві, в проєктному інституті та, нарешті, в лавах армії – в будівельних військах.

В той час в університеті працювали такі видатні вчені як Н.В.Корноухов та Ф.П.Белянкін, на кафедрі металевих конструкцій – М.Д.Жудін, П.Г.Бугаєць, М.С.Примак, пізніше М.М.Жербін – люди надзвичайної відданості своїй науковій праці. Чи то повага до людей науки, яка панувала того часу як у суспільстві, так і в сім'ї молодого тоді Олексія Олександровича, чи тяга до творчого пошуку та любов до теоретичних студій привели молодого інженера в аспірантуру кафедри металевих і дерев'яних конструкцій. Майже одночасно з ним прийшли і В.О.Пермяков, Б.В.Терентьєв, В.О.Владимирський, Я.А.Березинський, П.Є.Бачинев, В.З.Кіміченко та ін., про яких можна говорити беззбічно, – всі вони разом склали те неповторне обличчя кафедри, її дух, натхнення, які й по сьогодні відзначають всі, хто стикається з кафедрою.

Аспірантська робота не з легких. Це відчув на собі кожен, хто плідно працював на цій ниві. Стейкість циліндричних оболонкок надшахтних колірів – задача, яка вимагала від молодого дослідника не лише глибоких теоретичних знань, а й складного експериментального дослідження. Але так високо встановлена

планка була взята! Перше наукове досягнення – Олексій Олександрович став кандидатом технічних наук. Потім були не менш вагомі звання – доцента, а згодом професора, та це, перше, мабуть найважче та найцінніше, бо після нього життява стежка була визначена остаточно: кафедра металевих і дерев'яних конструкцій, викладання, наука, студенти, аспіранти...

Скільки прочитано лекцій та проведено практичних занять, скільки виконано курсових проєктів та лабораторних робіт підраховати, мабуть, не можна. Причому, не лише в Києві, а й у Кабулі, під час складної та напруженої дружби СРСР та Афганістану.

І так майже сорок років... Скільки студентам стало зрозуміло, що металеві конструкції варті бути предметом професії та об'єктом для творчості! І кожного року на кафедру приходять його учні з бажанням виконати магістерську роботу саме з Олексієм Олександровичем. П'ятеро з них стали аспірантами професора О.О.Нілова і згодом захистили кандидатські дисертації. Як і в молоді роки, коло наукових інтересів Олексія Олександровича охоплює проблеми, пов'язані, в першу чергу, з легкими металевими конструкціями, складчастими та гнотформними конструкціями, там, де актуальними є питання стійкості тонкостінних елементів. Цьому присвячені понад 50 наукових робіт, опублікованих в Укра-

Квіти шани ветерану

їні та закордоном. Професор Нілов – автор двох навчальних посібників, які є незмінними бестселерами нашої бібліотеки, а через декілька років після їхнього виходу з друку поступово стають бібліографічними раритетами.

Професора О.О.Нілова поважають в колах не тільки науковиків, а й проєктвальників – практиків як автора довідника "Стальні конструкції" та автора низки проєктів, пов'язаних з реконструкцією існуючих будівель.

Багато років Олексієм Олександровичем було віддано методичній роботі в університеті та на будівельному факультеті.

В планах педагога і вченого – великий підручник з металевих конструкцій у співавторстві з колегами по кафедрі, співпраця з науковцями та проєктвальниками інших інститутів, нові проєкти та, звичайно ж, студенти. "Треба планувати своє життя так, наче перед тобою вічність, – любить повторювати кимсь сказані слова Олексій Олександрович, але потім з деяким сумом додає, – А працювати так, наче завтра твій останній день..."

Колеги, друзі, студенти

Готуємося до свята

ЩО ВАМ БІЛЬШЕ ДО ВПОДОБИ:
ОТРИМУВАТИ ЧИ ДАРУВАТИ ПОДАРУНКИ?

Подарунки... Мабуть, нема людини, незалежно від віку і статі, котра байдуже ставилася б до подарунків. У нас, українці, чи не найдорожчим, найбажанішим є подарунок від святого Миколая, який з нетерпінням чекають діти впродовж цілого року. Пам'ятаю, як хотілося побачити того таємничого і всезнаючого святого, який все знав про різні дитячі пестощі і не забував про це нагадати, приносячи свій традиційний подарунок. Не раз коло нього лежала різочка, яка нагадувала, що десь упродовж року у поведінку не зовсім чинно...

Нині, із бурхливим розвитком цивілізації і всюдисущого телебачення, недогдо вдається утримувати чарівну казку в дитячій уяві. Проте, мабуть, усі зі мною погодяться, що отримувати подарунки приємно в будь-якому віці. Звичайно, якщо вони подаровані від щирого серця.

Як свідчать наше королівське біллі-опитування, усі опитані люблять скоріше дарувати подарунки, ніж їх отримувати. З погляду християнської етики, це дуже правильно, адже, даруючи і не чекаючи віддачі, стаєш багатим духовно. На небесах неодмінно буде "записано" щирий душевний порив, особливо, коли він таємний. З іншого – не варто комплексувати, отримуючи дар від друзів, колег чи навіть просто знайомих. Адже так вони засвідчують свої поваги, доброзичливість чи любов, адже нічого випадкового в житті нема.

Якщо ж ви з якихось причин не можете дозволити собі дарувати подарунки, не засмуточуйте! Уважіть собі тих, кого хотіли б привітати, подумки візьміть їх за руки, подивіться у вічі і побажайте їм доброго

здоров'я, розуміння і любові родині, друзів, чудового фінансового стану, пошліть їм свою любов. Вони неодмінно отримають ваше послання. І знайте, що все це свого часу повернеться до вас, але вже утричі сильніше й могутніше.

Оксана Васюлик,
студентка ІІІ курсу КНУБА:

"На мою думку, головне – увага"

Мені більше подобається дарувати подарунки, ніж отримувати. У мене свій, творчий підхід до кожної людини: знаю, кому який подарунок можна подарувати. Тому, що добре знаю своїх друзів та їх уподобання. Отримувати їх також подобається, але головне – увага!

Роман Дерченко,
студент ІV курсу університету:

"Краще дарувати подарунки"

Як на мене, то краще дарувати, бо тим висловлюєш свою симпатію до когось, подяку людині, котра зробила щось добре для тебе чи банальну приязнь до особи. Коли ж отримуєш подарунок, розумієш, що не є коменським байдужим, про тебе пам'ятають...

Михайло Скулєно,
випускник КНУБА:

"Отримувати подарунки не дуже люблю"

Звичайно, дарувати подарунки приємно. Хоча іноді не хочеться ставити людину в незручне становище: даруєш подарунок від щирого серця, а їй може здаватися, що чекаєш від неї подібної сатисфакції. Саме через це не дуже люблю отримувати подарунки. Для ме-

не важливим є гарна усмішка, добре слово і, на всяк випадок, недорогий презент...

Ірина Вишневська,
студентка V курсу КНУБА:

"Чомусь незручно... отримувати подарунки"

Дарувати подарунки люблю, бо подобається дарувати людям радість. Особливо, коли це мої знайомі, друзі – роблю це з великою приємністю, від усього серця. Але спочатку, "по-секрету" довідуюсь, що, власне, цій людині потрібно. Самій отримувати подарунки чомусь незручно... Ніколи не думаю про те, щоб мені подарували неодмінно "віддаровували". Відчана буди і за вітальні листівку, бо, звичайно ж, приємно, що тебе не забувають.

Денис Тимченко,
студент ІV курсу КНУБА:

"Не подобається, коли дарується їжа або річ тимчасового використання"

Мені більше до вподоби дарувати подарунки людям, які мені небайдужі. Тим самим роблю їм приємність. Купуючи річ, нехай і не дуже дорого, вкладаю у неї часточку душі. Щодо подарунків, які дарують мені, то тут уже складніше. Я їх дуже ціную, тому не подобається, коли це їжа чи річ тимчасового використання. Подарунок, власне, має бути приємною згадкою чи спомином про людину, котра тобі його подарувала.

Міркував й опитував **Сергій Тараненко,**
студор газети

ПОТІМ БУДЬ-ЯКЕ ЧЕРВОНЕ ВИНО Й СОКИ КОЖІТЬ,
ЧЕРВОНІ І ЖОВТОГАРЯЧІ КОЛІВІТКИ,
ГАРНО ВИГЛЯДАТИМУТЬ НА СТОЛІ ОВОЧІ, САЛАТИ
ЗВІЧАЙНИЙ ВІНЕГРЕТ, КРІМ ТОГО, АПЕЛЬСИНИ,
МАНДАРИНИ, БАНАНИ І АНАНАСИ...

Крім того, А+Б хоче запропонувати ще один спосіб, як зробити ялинку найгарнішою:

— Треба ялинові гілки прикрасити "розсіпаними снігу". Як це зробити? Украй просто – натріть на терці пінопласт і припро-

портити їм гілку, зазеленіть трішки замшавим клеєм. Більш складний, але зате і красивіший спосіб – зварити в кастрюльці міцний розчин солі (приблизно 2 стакани на 2 літри води), остудити його, покласти в кастрюлю ялинові вітки, годин на п'ять. Глики, виїняті після такої процедури з кастрюлі, блищать дуже кристалічними солями. Видозвідеться дуже красиве і запам'ятовується!

Консультувала **Наталія Яценко,**
студор газети

ЮВІЛЕЙ ХРЕЩЕННЯ КИЇВСЬКОЇ РУСИ

У 2008 році виповнюється 1020 років з моменту Хрещення Київської Русі, яке, якщо вірити переказам, відбулося в 988 році, 1 вересня по парку закладо перший камінь майбутньої Володимирської церкви, яку зведуть до 1020-го ювілею Хрещення Київської Русі. Церква буде титися, занурюючись у воду з головою, як прийнято за стародавніми канонами Церкви. Адже "Хрещення – це двері в церкву, до сповіді і причастини. Чим раніше людину похрестять, тим раніше вона почне лікування від гріха, на який хворі ми, всі люди. Крім того, при хрещенні людини з'являється ангел, який про нього піклується все життя", – затверджує о. Юсаф з Свято-Троїцького Іонинського монастиря.

Як 200 років тому киїни святкували хрещення?

Чи думає Володимир – хреститель, що всім стоїть по тому киїни відзначити цю дату не лише Хрестним ходом, а й салютом і навіть військовим парадом? Перші відомості про те, як киїни святкували Хрещення, стосуються того самого дня, коли князь Володимир хрестив їх в річці Почайні, а своїх дітей – в Хрещатицькому струмку. За переказами, він влаштував для київ величезний бенкет, на який запросив всіх без виключення, незалежно від стану і добробуту. Святкові прийоми роздавалися прямо з возів, які щільно були курсували по місту. Згодом цей день відзначався святковим богослужінням, іноді супроводжуваним Хрестним ходом. До 1-ї половини XIX сторіччя день Хрещення Русі вже вважався загальною київською святою.

Протягом 30 років (1804-1834) торжества проходили на двох рівнях – церковному і світському. Хоча міський магістр використовував що дату скоріше, щоб ще раз підкреслити наявність у Києва Магдебурзького права. Цього дня обов'язково здійснювався хрестий хід до Хрещатицького джерела, що було єдиним комплексом з колоною Магдебурзького права (знаходиться на дніпровських схилах у Набережного шосе, є 18-метровою колоною на постаменті з трьома арковими прозірами; архітектор А.Меленський). Комплекс також називали Святим місцем, Святою криницею або нижнім пам'ятником князеві Володимиру. У Хрестному ході окрім священнослужителів брало участь міське військо

під магістратським прапором – золотом короговою. Поки здійснювалася святкова літургія в церкві Успення Пресвятої Богородиці на Подолі, навколо храму шикувалися міські гвардії і кіннота в святкових мундирах. А далі на вул. Флорівській – піхота. Вона складалася з 15 цехів, кожний з яких мав свою коргову – величезний прапор із зображенням святого покровителя. Після закінчення церковної служби духовництво з хрестами і короговами йшло до фонтану Самсона, що в центрі Подолу, щоб освятити в нім воду. Коли починали співати "многая літа" в повітря запускали ракету. Це був сигнал до того, що пора всім включатися в масове святкування. Тоді починали дзвонити дзвони, гриміти музика, а навколо Гостиного двору марширували війська. Коли підходив час святкової салюту – стріляли з лістолетів, а потім – і з гармат. Цікаво, що кожен учасник параду цього дня мав право стріляти в повітря скільки йому завгодно. При цьому ніяких інцидентів, пов'язаних із застосуванням зброї, не відбувалося. Після закінчення параду киїни відправлялися святкувати далі: високоставлені міські мужі і вище духовництво – у Верхню залу Конотрахового будинку, а рядові учасники церемонії – в управі своїх ремісничих цехів. Крім того, до цього моменту на одному з живописних узгір'їв Києва, яке богомільно звали Палестинною, встановлювалися намети для подальшого банкету середгородян. Це галасливе масове свято можна по праву назвати прообразом Дня Києва.

В. Васнецов. Князь Володимир хрестить народ

Після 1834 р., коли Київ втратив Магдебурзьке право, паради і масові святкування припинилися, а День Хрещення Русі, співпадаючи з іншим православним святом, – Першим Спасом, відзначався вже лише святковою церковною службою.

І.Герасценкова

Стріли Амура

"..ЛЮБОВ РАДІЄ ПРАВДОЮ"

Через деякий час всі ми, зустрічаючи якнайкращі свята в році: Новий рік та Різдво Христове бажатимемо один одному щастя й справжньої любові, тому що саме любов – це особлива потреба людського серця. Цю тему завжди приємно обговорювати, а якщо співбесідник – людина цікава, лікар-психолог, то така розмова ще більше інтригує, – зізнається Наталя Середняк, яка вела бесіду із Федором Мельничуком, нашим постійним співрозмовником.

СУЧАСНІ ВАРІАЦІЇ ЛЮБОВІ

Питання, над яким хоча б на мить варто замислитися молоді: а що ж таке кохання? Проста, банальна відповідь – це одне з почуттів, властивих людині. На його розуміння впливають вік, виховання, погляди на життя, особистий досвід від зустрічі з ним, а в сучасний період – пропаговані моделі поведінки. Вплив останніх визначальний для молоді. Живучи за новими стандартами, навіяними ззовні, не завжди помічаємо, як підміна поняття торкнулася нас. Ми називаємо взаєминність модою, безпристрасність – толерантністю, а власний егоїзм із пожадливіми інстинктами – коханням.

Каждому, що сьогодні кохання не триває довго. Молодь схильна до безвідповідальних, нетривалих стосунків із протилежною статтю. У тимчасових стосунках не передбачено долання проблем, компромісів. Довказом для деякого, що це "кохання", стало... ліжко. Немає часом стрижня, який тримав би почуття роками. Якщо така любов не рветься одразу, а стає звичкою, то перетворюється на пуга. Кохання стає болічним, з'являється роздратування через дрібниці – хтось не поруч або не приділяє тобі стільки уваги, скільки хотілося б. Можливо, хтось заперечить: ви не розумієте, це ж справжній почуття! А як же тоді... лише не зроби сплячому роботу, не ошукай і крил не облігни" (Л.Костенко)? Думуючи, що любимо, дуримо когось, а насамперед, самі себе. А по-іншому не вміємо, не навчені. "Авторитетний" вчитель – телебачення, який слухається не голосу серця чи розуму, а "своєї спраги", щоб "усе тривало скоро". Інша річ, чи ми самі хочемо все змінити, чи нам до влодоби мука або періодичний філірт і нові сердечні перемоги як трофеї битви.

А ЯКЕ Ж ВОНО СПРАВЖНЄ КОХАННЯ?

Друзі, знайомі часто бажують один одному любові, але при тому наголосують: "справжньої!" Вочевидь, існує "несправжня", але теж любов. Це як слова-омоніми, що пишуться і читаються однаково, та значення мають різне. Одне з них розглянули. Який же інший варіант, що вказує – наше почуття на правильній дорозі. Це важко висловити словами, та коли покіряться у справжньому змісті почуття кохання, то, зрозуміло, що там закономірно формулу щасливого людського життя. "Любов довготерпелива, любов лагідна, вона не задрить, любов не чваниться, не надимається, не бешкетує, не шукає свого, не поривається до гніву, не задумує зла, не тишиться, коли хтось чинить кривду, радіє правдою, все зносить, в усе вірить, усього надіється, все перетерпить. Любов ніколи

не перемінає" (1 Кор. 13, 4–8). Ось твердження, яке можна прийняти за аксіому. Воно доводить, що любов протилежно відчуттю муки і страждання. Вона втілює весь спектр позитиву, який можливий у людських взаєминах.

Жорсткий світ цинізму не здатен зруйнувати паростки чистих мрій, коли їх оберігає свята почуття, про яке складено стільки пісень, котре давало крила для творчого польоту поетам, підносячи їх на п'єдестал пошани через зафіксовані в словах чистоту думки. Воно здатне змінити всю суть життя, навчити ніжності, уваги, жертвованості, людяності. І земля не тікає з-під ніг, коли воно не розділяється. Це не корисливе почуття: я люблю тебе – люби мене! Радій, що саме ти кохаєш, що твоє серце здатне бути храмом любові, що вона живить і опромінює тебе. Насолоджуйся їй не проси віддачі. Любов не зобов'язує і не вимагає. Взаємність буде як наслідок, адже об'єкт твого замилювання, який викликав у тебе почуття кохання, щасливий, що йому добре, що він живе поруч – у цій країні, в цьому місті, а ваші дороги десь перетинаються.

Колись давно мене запевняли, що любові в такому вигляді не існує. Це аномалія, як вічний дивун у фізиці. Справжню любов, особливо в наш час, треба відвоювати у стереотипів, які змістило почуття з духовної сфери любові в тілесну. Повернути все на "круги своя" нелегко, адже по радіо і телебаченню часто стверджують протилежне. Але тут не потрібні особливі "ліки". Достатньо просто зрозуміти власну цінність і цінність людини, яка тобі небайдужа, і прагнути кохати її по-справжньому, безкорисливо, щоб твоя любов зігрівала, а не була тягарем, щоб від неї залишився жар, а не чорні недопалки.

Н.Середняк, студентка газети

Астропрогноз

РІК НОВИЙ НА ПОРОЗІ!

2008 рік – Рік Щура. Тварина за Східним календарем – Жовтий Щур. За календарем, прийнятим в Китаї та країнах Сходу, Новий рік там наступає у перше новолуння після 21 січня: отже, у ніч з 18 на 19 лютого, Рожева Свинка передасть своє право правління Жовтому Щурові.

добрій у фінансовому плані. Пошастить, правда, не тільки трудягам, а й закоханим чи то наразі самотнім – девіс року, що надходить: "Чужого мені не треба, але й своє не упусти!" Ось, що нас чекає у найближчі 365 днів: ЩУР в 2008 році буде захищений, щасливий у справах та любові. Якщо він не цапає, то запропоновувати його видавцеві необхідно до кінця року.

БИК повинен скористатися цим в усіх відношеннях сприятливим для нього роком, щоб відкласти гроші.

ТИГРУ, що думає тільки про майбутнє, цей рік не принесе нічого і виявиться нудним.

КИТ не повинен довіряти своїм друзям, йому треба бути обережним у справах, – його може чекати зрада.

2008 рік буде сприятливим для ДРАКОНА у фінансовому відношенні.

ЗМІЯ настільки розсудлива, що навіть такий бурхливий рік не буде для неї несприятливим.

Поганий рік для КОНЯ – потрібно бути обережним у справах і в любові.

КОЗА не зможе зробити заощаджень цього року, їй краще залишатися осторонь і розраховувати на заощадження інших.

Прекрасний рік для МАВЛИ – все вдається, а якщо в неї закохається Щур, то ця Мавла стане найщасливішою з Мавл.

ПІВЕНЬ – погані справи зажадають обережності, а він все складає і складає яйця в одну корзину.

Нудний рік для СОБАКИ – якщо інвестиції не дають вищій інтерес.

Блискучий рік для СВИНІ: вона зустрінє любов, Рік Щура – рік приросту для Свині.

ОСНОВНІ РИСИ ХАРАКТЕРУ ЩУРА

Людина, що народилася в Рік Щура, – за японським календарем гороскопів (Імші – за в'єтнамським варіантом) – в очактих, що її оточують, виглядає симпатичною, товариською і веселою. Проте, таке враження обманливе.

За чарівною зовнішністю і розкутістю характеру ховається метушлива, неспокоїна натура. Недолік цей Щур великим зусиллям волі всіляко прагне подати. Він ретельно приховує від людей свої турботи, уміло береже особисті таємниці від сторонніх.

Роки Щура: 1972, 1984, 1996, 2008 і ін. співвідносяться з "щурячим характером" – роки метушливі й неспокійні, такі, що складаються з суцільного старцювання і копошіння, із спроб зробити все точно, чітко і акуратно.

Найближчий "щурячий" рік – 2008-й. У Земного Щура (у-ци) це буде рік "наполегливо метушли", гризні і праць, оскільки миша-полівка дуже працелюбна і практична! Напередодні року Щура сприятливо купити якого-небудь хом'яка (гризуна) – або покласти в кут кімнати, хоч би чого символічно "пригощання" мишам, надати маски Міккі Мауса, подивитися мультфільм з його участю або за участю Кота Леопольда і двох його запеклих ворогів – мишастих. **Хочете вірте, а хочете – перевірте!**

Астропрогноз підготував Антон Петренко, студент газети

Nota bene

ЧИ СТАВИТЕ ВИ ЯЛИНКУ?

Традицію ставити ялинку на Новорічно-Різдвяні свята українці запозичили з Німеччини. Завичай, в Україні перед Святвечором до стелі підвішували солом'яного павука, а на стіл ставили дідуха. Та якщо колись ялинку могли собі дозволити лише багаті люди, то нині на свята її можна зустріти майже в кожній домівці.

Кожна сім'я має свої традиції щодо прикрашання деревця. Скажімо, Іван Франко ставив його вночі, потайки від дітей, а вранці розповідав їм, що ялинку принесли і прибрали ангели. Ялинку особливо полюбляють діти. Під лісову красуню їм кладуть подаруночки, на гілочку виштують цукерки й обгорнені фольгою горішки, які дуже скоро зникають.

Але виробучи ялинки, ми долучаємося до масового винищення лісів. Свята минають, деревце осипається, стає шкода його викидати... Тому дедалі частіше на прилавках крамниць зустрічаємо синтетичні ялинки. Тепер у продажу їх дуже багато. Іноді таку ялинку здалеку важко відрізнити від живої. Промисловці навіть виготовляють ялинки з хвойним запахом. Попри те багато хто вважає, що ніщо не може замінити запаху лісової хвої, того піднесення, яке створює ялинка. На базарі можна придбати ялиночку, виготовлену зі зрізаних гілочок ялівцю. Популярним стає новорічний букет – ікебана, для якої достатньо однієї гілочки. Та якщо ми створимо собі свято в душі, то ніщо (навіть відсутність ялинки з тієї чи іншої причини...) не здатне відібрати його.

Галина Гайова, студентка IV курсу КНУБА:

"Це давня християнська традиція"

Я та мій брат завжди хочемо, аби ялинка вже була на Новий рік. Тому доводиться довго вмовляти тата, який переконує, що ялинку треба ставити на Святвечір. Є легенда, що коли цар Ірод, шукаючи Сина Божого, наказав повбивати дітей до двох років, то Богородиця з Йосифом та маленьким Ісусиком заховався від воїнів під ялинкою, а павук оповів її павутинням, аби Святу Родину не було видно. Звідси є традиція ставити ялинку на Різдвяні свята.

Ірина Залеська, студентка III курсу КНУБА:

"Без неї нема святкового духу"

Звичайно, у такі дні в мене вдома завжди стоїть ялинка, адже без неї нема святкового духу. Ми ставимо її перед Новим роком і тримаємо протягом усіх свят. У нас на Івано-Франківщині дуже шанують народні традиції. Усією родиною ми збираємося у дідуса і бабусі і свята проводимо разом. Багато коладуємо. Я знаю чимало давніх колядок.

Володимир Павличук, студент II курсу університету:

"У нас ставлять лише живі ялинки"

У моїй родині є традиція ставити ялинку після Нового року, перед Різдвяними святами, орієнтовно 4 січня. Вона стоїть у нас до закінчення усіх свят – розбираємо її уже після Водохрестя. У нас вдома ставлять лише живі ялинки.

Іван Рудий, студент IV курсу КНУБА:

"Ставимо напередодні Дня святого Миколая"

У мене вдома у Великих Мостах, що Житомирщині, ставлять ялинку вже до свята Миколая. Стоїть вона до Йордану. Цю традицію – ставити ялинку до Миколая – ми з друзями впровадили і в гуртожитку. Завичай напередодні свята ідемо до лісу по ялинку. Але вдома останніми роками почали ставити синтетичну ялинку, адже вона не осипається... Для мене ялинка асоціюється не лише з Новим роком та Різдвом, а й з канікулами.

Опитувала та міркувала Наталя Середняк

Спортивний КНУБА

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Спортсмени нашого університету з початку 2007/2008 навчального року захищали честь свого навчального закладу на Універсіаді м. Києва, де взяли участь у змаганнях з плавання, ритмічної гімнастики, настільного тенісу.

Ми попросили викладача кафедри фізичного виховання та спорту О. Прокопенка розповісти читачам газети про участь команди університету у змаганнях з легкої атлетики:

Фото С. Пеха

Студенти і викладачі КНУБА під час Універсіади м. Києва у травні 2007 року.

— Завдяки підтримці керівництва університету, збірна команда КНУБА 27–29 вересня змогла взяти участь у першості України з легкої атлетики серед вищих навчальних закладів.

Змагання проходили у мальовничому куточку нашої країни – місті Ялті. Зливалась популярність цих стартів: в них взяло участь 33 вузи. Більшість вищих навчальних закладів привезли спортсменів практично з усіх дисциплін легкої атлетики, що надало їм можливість посісти високі місця у командному заліку.

Наша збірна була представлена у таких дисциплінах: Романова Юлія, студентка групи ПЦБ-33, 100м;

Черненко Максим, студент групи МО-11, 200м, 400м, естафета 4х100;

Лозинський Віталій, студент групи АТП-22, 100м, 200м, естафета 4х100;

Стеценко Андрій, студент групи АТП-22, 800м, 1500м, естафета 4х100;

Шофул Іван, студент групи ПЦБ-14, 100м, естафета 4х100;

Тарасенко Олександр, студент групи ПЦБ-44, метання спису.

За результатами змагань команда КНУБА посіла 27 місце. Це підтверджує те, що нашим студентам не вистачає змагального досвіду, та більш широкого кола спортсменів з інших видів легкої атлетики. Треба відзначити Олександра Тарасенка, який посів високі п'яте місце у метанні спису з результатом 61 метр 5 сантиметрів. Бажаємо йому та іншим членам команди подальших успіхів у навчанні та спорті.

ЗМАГАННЯ З ШАХІВ

15–16 листопада 2007 року відбулись змагання на першість Києва з шахів серед студентів вищих навчальних закладів. Команда нашого університету взяла у них участь. І хоч були складнощі виступу, які полягали у необхідності своєчасної здачі вимог модульного контролю, але не залишилися марними клопоти організатора і керівника команди, ст. викладача А.А. Бабінець: члени команди поставились до виступу відповідально.

Наші шахісти посіли третє місце в своїй підгрупі, продовжуючи добрі традиції у змаганнях з шахів нашого університету. Вітаємо переможців: Кароліну Броннікову, кандидат у майстри спорту, студентка ЗІК – 11, Павла Дзядіка, кандидат у майстри спорту, студент МБГ – 14, Ярослава Довгошия (МБГ – 11), Артема Чернікова, студент ПЦБ – 18, Дмитра Серебряна, І розряд, (ПЦБ – 11), Анастасію Полеву, студентка ТДК – 12. Бажаємо вдалих виступів у змаганнях і подальших успіхів.

С. Пех, ст. викладач кафедри фізичного виховання і спорту

До речі:

ТРОХИ ІСТОРІЇ

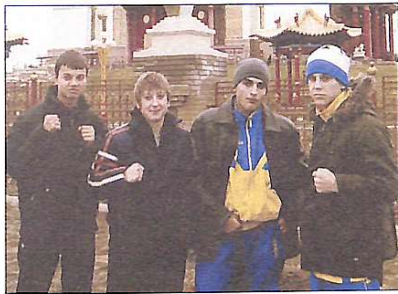
Євгена Олександровича Рейцена з проханням розповісти читачам про його нинішню участь у змаганнях з шахматної композиції та перемоги в них.

— У 1995-му році я став Президентом комісії з шахової композиції Федерації шахів України (ФШУ), членом Виконкому ФШУ, старшим тренером збірної команди збірної України з розв'язування шахової композиції, делегатом від України у постійних комісіях з шахової композиції ФІДЕ.

Кожного року відбуваються чемпіонати України з розв'язування шахових композицій на чемпіонатах світу: Ізраїль (двічі), Хорватія (двічі), Голландія (двічі), Греція (тричі), Росія (двічі), Словенія. Найбільше наше досягнення з розв'язування шахових композицій – третє місце у чемпіонаті світу 1998 року. Проте, зі складання шахових композицій ми були чемпіонами світу у 1997 році (першими серед всіх інших видів спорту) і двічі срібними призерами у 2000 і 2004 роках.

Ми не забуваємо і про гру у звичайні шахи. Збірна КНУБА, до якої входять Є.О. Рейцен, Т.М. Литвин (заст. декана факультету ПСУТ), М.Я. Селенцов, у двобій з збірною науково-дослідного Центру безпеки дорожнього руху МВС України вибороли І місце, вигравши на всіх дошках (на знімку).

КУБОК ЄВРОПИ З БОКСУ СЕРЕД СТУДЕНТІВ

Учасники змагань на екскурсії по м. Єліста

З 19 по 25 листопада в м. Єліста (Росія) пройшли змагання на 1-й Кубок Європи з боксу серед студентів.

Місто Єліста – столиця автономної республіки Калмикія, яке знаходиться у 300 км на південь від Волгограда. Дорога для спортсменів була дуже утомливою: добірались двома поїздами до Волгограду та кілька годин автобусом вже до самого міста.

Зустріли спортсменів дуже радісно і розмістили в шаховому містечку "Сити-чес", спеціально побудованому для шахової олімпіади, яка проходила в 1995 році. До речі, республіка Калмикія й місто Єліста славляться своєю історією і храмами різних віросповідань. Тому наступного дня для студентів була організована екскурсія по історичних пам'ятниках міста. Всіх дуже вразив один з найбільших в Європі Буддистський храм.

Відкриття змагань відбулося у театрі, на ньому був присутній президент Калмикії Кірсан Елемжинов, гостем був і знаменитий американський кіноактор Стівен Сигал.

У змаганнях взяли участь спортсмени з 7 країн. Збірна України зайняла друге загальнокомандне місце, поступившись Росії першим місцем. Попри всі труднощі й складнощі під час змагань українські боксери вибороли 4 срібні медалі і 6 бронзових. Від нашого університету в змаганнях взяли участь три спортсмени: Т. Модебадзе (МБГ-32) – II місце, Р. Красуля (ПНМ-12) – III місце, Т. Диленя (ПЦБ-17) – V місце. Так тримати!

С. Гасанова, ст. викладач кафедри фізичного виховання і спорту

Творчество наших читателей

ЗИМНЯЯ ПРОГУЛКА

Прочерчен колеи трамвайной
Пуше-Водичкий зимний лес.
Вагончик нас, гостей случайных,
Везет туда, где в синь небес
Взметнулись шапки стройных сосен
И смотрят с высоты на всех,
Где долго праздновала осень
И где сегодня первый снег.

И хоть капризная погода,
Вернуться вপুরо бы домой,
Мы дышим чистым кислородом
И наслаждаемся пургой.
То выкрутит снег, то прояснится,
И солнце, пугаясь в ветвях,
И озорно сверкнет в глазах.

Уже под коркой ледяною
Вздремнуть успело озерцо,
Стоят охранною стеною
Деревья, взяв его в кольцо.
А меж стволов мелькают люди,
Машины рядом и дымок,
В Березово-сосновом чуде
Неспешно зреть шашлыкоч...

Мороз уже штурмует шубу,
Румянец на щеках горит,
А нежный снег, ложась на губы,
Подогревает аппетит.
И вкус морозного застолья
Милые лакомств горосидских,
Души восторженной раздолье
Легко строкую в этой стих.
Киев – 2007

Т. Дембицкая

Студентські тости

ПІДНІМЕМО КЕЛИХ ЗА...

За тх, хто думає, ніби ми тут вчимося!

Пливли на кораблі купець і вчений.
Купець був багатий і віз зі собою багато товарів, а вчений нічого не мав. Піднялася на морі буря, і корабель зазнав аварії. Врятувалися тільки купець і вчений. Вони вчепилися за колоду, і хвиля винесла їх на берег. Бачить купець, що вчений зажурився, і каже йому:
— А тобі чого сумувати? Це я своє багатство втратив, а твоє – з тобою.
Тож піднімемо келихи за те багатство, яке не можна втратити – за розум!

Перший курс складає іспити. Усі зав'язано спускати зі "шпор", професор читає газету. Але варто йому опустити газету, студенти відразу ховають шпаргалки.

Другий курс списує з підручника, але все ще уважно стежить за професором.

Третій курс спокійно списує, не звертаючи на професора ніякої уваги. Професор опускає газету і кахикає – усі нехотячи закривають підручники.

На четвертому курсі професор опускає газету, чується кахикання з останніх рядків, і професор знову піднімає газету. За те, щоб професори краще розуміли тонкі натяки!

І з'явився уночі перед Різдвам до юнака ангел і сказав:

— Добрий я сьогодні, о юначе, і тому виконаю одне твоє бажання. Вибирай: що ти хочеш – багатства, рішеного якому немає ні в кого зі смертних; мудрості, ні з чим незрівняної; чи любові такої, що

запалює зірки і серця поетів?

І роззахливилий юнак вибрав мудрість.

Виконав ангел бажання і запитав:

— Ну, а що ти скажеш тепер, о Наймудріший?

— Скавав Наймудріший:

— Гроші треба було брати.

Піднімемо келихи не за тх "розумних" людей, що ходять до інституту тільки раз на місяць – по стипендію... А за найрозумніших, котрі вкитряються одержувати в той же час підвищену стипендію!

Підібрав С. Козачук,
студент III курсу КНУБА

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua (розділ новини), e-mail: knuba@knuba.edu.ua

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури "А+Б"
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лише за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор Ірина Герасценкова
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180,
Півторфлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35